

[Steen Folke.]

ningen og denne gradvise indførelse af den fri bevægelighed for arbejdskraft er vi altså modstandere af. Af alle disse grunde, jeg har nævnt her, vil vi gå imod ratifikationen af disse protokoller.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for tilslutning. Jeg forstår, at der er to partier, som definitivt siger nej, nemlig kommunisterne og VSerne, der afsværges EF og alle dets gerninger. Det kan måske være lidt ejendommeligt, når man lyttede til nogle af argumenterne, for et af argumenterne fra de to partier imod dansk medlemskab var, at EF var de riges klub, som udelukkede samarbejde med de mere fattige lande. Her er der altså tale om, at man udvider samarbejdet med et mere fattigt land og prøver at hjælpe med dets udvikling. Derfor er det måske lidt mærkeligt at sige: det er en logisk konsekvens af, at man i sin tid var mod EF, at man nu også er imod at ratificere disse aftaler. Men jeg har forstået, at argumenter næppe spiller den store rolle i denne sag for kommunister og VSere, fordi man har taget en endelig beslutning, som ikke lader sig rokke.

Derimod forekommer det mig mere fornuftigt, som hr. Maigaard gjorde det, at lade sin stilling afhænge af videre undersøgelser og drøftelser i udvalget. Vi vil naturligvis stille os til rådighed med oplysninger om de spørgsmål, som hr. Maigaard gerne vil have nærmere uddybet.

Jeg forstod, at hr. Stinus mente, man burde have ratificeret den aftale hurtigere, mens hr. Ib Nørlund syntes, at tidspunktet ikke var særlig velegnet nu, men foreslog, at man udskød det noget. Jeg må indrømme jeg er mere enig med hr. Stinus. Så snart denne regering blev dannet, gjorde vi forberedelser til at få disse ting så hurtigt frem som muligt. Vi mener, at alle de aftaler, der venter på ratifikation, bør forelægges snarest muligt her i dette folketing, og dette er de to første, som vi altså har skubbet frem.

Jeg vil gerne medvirke til at sørge for en gennemarbejdet analyse af, hvad gennemførelsen af toldunionen vil betyde, sådan

som hr. Stinus ville have det. Jeg går ud fra, at det, hr. Stinus ønskede, var en skriftlig redegørelse på det grundlag, man nu har, for det er klart, det er om fremtiden, man skal lave denne analyse; derfor må noget jo være — så vidt muligt begavede gætterier, men dog gætterier.

Jeg forstår, at flere af ordførerne gerne vil gå lidt dybere ned i spørgsmålet, og det må vel være rimeligt, at det finder sted i markedsudvalget; dér er jeg naturligvis parat til at tage samråd om enkeltheder i forslaget. Jeg er afgjort uenig med hr. Ib Nørlund, der mente, at man nærmest skulle gennemgå det i udvalget for at udsætte den endelige ratifikation på ubetemt tid. Jeg håber meget, at den behandling, vi kan få i udvalget, kan foregå så hurtigt, at vi når at få færdigbehandlet sagen inden folketingets sommerferie.

Steen Folke (VS):

Udenrigsøkonomiministeren sagde i nogle bemærkninger vendt mod bl.a. mig noget om, at argumenter næppe spiller nogen rolle. Udenrigsøkonomiministeren kom ikke med et eneste reelt argument. Jeg havde rent faktisk stået og argumenteret, givet nogle synspunkter, argumenteret for, hvorfor jeg mente, at denne associering og det, den indebar, ikke engang var til gavn for udviklingen af Tyrkiet. Der kom ingen modargumenter, men kun lidt halvskarpt sniksnak om, at argumenter ingen rolle spillede.

Jeg vil gerne gentage, at jeg argumenterede rent faktisk med, at en liberalisering af handelen, som indebæres i denne associering, ikke ville være til fordel for Tyrkiets udviklingsmuligheder af industrien på lidt længere sigt. Det var altså en slags argument, som på ingen måde blev forsøgt kommenteret eller imødegået. Jeg gjorde opmærksom på, at en sådan liberalisering kunne og efter mit skøn ville føre til en fastfrysning, en cementering af den arbejdsdeling, der findes mellem de fattige lande og de højt udviklede industrialiserede lande.

Der er altså ikke tale om, at man bare, som udenrigsøkonomiministeren var inde på det, kan sige noget om vores bekymring for, at EF ville udelukke et samarbejde med mere fattige lande. Samarbejde er så